

СТАРЕЦ СОФРОНИЈ

153.

Со послушание, срцето постојано станува сè почувствително, за животот на другите, за нивните страданија, за нивниот напредок и за нивните потреби.

154.

Не поставувајќи се над својот ближен, туку служејќи му, стануваме подобни на Господа. Христос ни го покажа патот во ноќта на Тајната Вечера. Беше Господ, а им ги миеше нозете на Своите ученици!

155.

Со послушание, нашето срце и нашиот дух ќе се прошират бескрајно.

156.

Со послушание, нашиот живот станува особено осветен, дури и во најдлабокиот сон!

157.

Со послушание се бориме против страстите, така што ниедна страсна помисла да не може да не зароби!

158.

Треба да сме подготвени пред секој човек, повеќе да ја исполниме неговата волја, отколку нашата, така што се проширува нашата свест. Лека-полека, на крајно неочекуван начин во нас се раѓа плач за *Адам серодителот*.

159.

Послушанието започнува со најбезначајните поединости во секојдневниот живот, со најсмирената работа, но завршува со свеста *јас сум*. Должни сме да ја зачуваме оваа состојба на духот преку силата на верата во Воскресението.

160.

Христос рече: *Ако некој... не ги намрази татка си и мајка си, жената и децата свои, па дури и душата своја, тој не може да биде Мој ученик (не може да Ме следи)* (Лука, 14, 26). Ова Слово Господово е многу сериозно. Не станува збор за една кариера и за дребните нешта од овоземниот живот, туку за совладување на страстите и гревовите на овој свет, за да живееме вечно со Отецот. После падот, човековата природа во сите свои пројави се противи на она што небесниот Отец го очекува од нас. Еве, зошто сме должни да се намразиме себе си во состојбата во која се наоѓаме во овој свет после падот.

161.

Нашиот ум низ послушанието може да стане чист пред Бога!

162.

Кој ги љуби татка си и мајка си или своите деца повеќе од Мене, не може да појде по Мене! За луѓето од овој свет, нема ништо пострашно од овие зборови. Дотолку повеќе, должни сме да успееме да го надминеме сето она што не врзува со нашите најблиски. Инаку, никогаш нема да стигнеме во сесветската и апсолутна љубов Божја.

ЗА ДУХОТ И ЖИВОТОТ

163.

Послушанието е совршено ослободување од *сопствената волја!* Тоа е патот што треба да го следиме за да бидеме слободни, за да го слушаме во нашето срце гласот на Светиот Дух. Онолку колку што во нас ќе опстојува некоја страст, нашиот живот ќе биде трагичен, безизлезен. Не можеме да најдеме мир, без целосно ослободување од нашата волја!

164.

Само ослободени од своите помисли, идеи и желби, ќе можеме да живееме исчистени, во присуство Божјо!

165.

Послушание, значи да ја скротиме нашата *сопствена*, индивидуална волја. Во секојдневниот живот, тоа значи, да бидеме подготвени да се одречеме од нашите идеи, за да се ослободиме од мрачната и мизерна борба што ја водиме против страстите. Штом ќе заврши оваа војна, веќе сме до прагот на вечноста.

166.

Ако се откажете од вашата лична волја, барајќи ја волјата Божја, Бог ќе биде со вас! Ако настојувате да ја следите вашата помисла, Бог ќе ве напушти.

167.

Најголемата казна за човекот е Бог да го предаде на неговата сопствена волја. Во нашава епоха, која Го отфрли Христа, никој не го сфаќа ова очигледно ропство.

168.

Чистата молитва претпоставува безгрижност. Таа се постигнува кога во која било работа, умот бидува слободен од мисли, така што живее само со Името Божјо и благодатта на Светиот Дух.

169.

Не дојдов да ја наложам својата волја на другиот, туку да му послужам според примерот Христов. Обидете се да дејствувате на тој начин, и ќе видите, дека благодатта Божја ќе биде со вас. Следствено, усвојте го овој став во секој миг од вашиот живот!

170.

Ако не се здобиеме со дух на служење на ближниот, нашиот живот ќе биде бесполезен! Ако сакаме да ја преродиме нашата природа, да станеме *според подобие Божјо*, копнежот да му послужиме на нашиот ближен, треба да превладува во нашиот живот!

171.

Служењето на ближниот има спасителна сила, бескрајно поголема од која било богословска теорија!

172.

Како можеме да Го познаеме Бога, *Каков што Он Е?* Христос ни го покажува патот поттикнувајќи нè да останеме во светост, за да не го повредиме ближниот, да ги претпочитаме другите повеќе отколку себеси, да не се стремиме да владееме над нив.

173.

Должни сме да умреме за самите себе си, за да живеат другите! Христос рече: *Не плашете се да го загубите животот, служејќи му на братот!* Кој му служи на својот ближен, ја спасува својата душа за вечниот живот!

превод од грчки:
Митрополит Струмички Наум

